

Regeringskansliet
Finansdepartementet

Remissvar – promemoria Stöd vid korttidsarbete i vissa fall (Fi2020/04742)

Mot bakgrund av de intressen Åklagarmyndigheten har att beakta lämnas följande synpunkter på förslagen i promemorian.

De erfarenheter som hittills finns hos Åklagarmyndigheten avseende utredningen av brott gällande fusk med stöd vid korttidsarbete ger vid handen att brottsligheten är mycket svårutredd och därmed inte leder till önskad lagföring. Brottsligheten rubriceras vanligtvis som bedrägeri eller grovt bedrägeri. Tillämpningen av dessa bestämmelser på aktuell brottslighet är problematisk. Det gäller t.ex. frågor om när gärningen är fullbordad, vilseledandet i förhållande till dispositionen, vem som kan hållas ansvarig för brottet och möjligheterna att säkra bevisning kring det. Mot denna bakgrund är det bra och nödvändigt att möjligheterna till återkrav nu förbättras eftersom möjligheterna att i dessa fall återta brottsvinster i samband med brottsutredningen kommer vara ytterst små. Åklagarmyndigheten vill dock poängtera att det även genom återkrav många gånger kan vara för sent att återfå felaktigt utbetalade medel.

Åklagarmyndigheten har tidigare, i remissvaret över promemorian Förordningsändringar för att motverka brottsligt utnyttjande med stöd vid korttidsarbete (Fi2020/02127/S1), påpekat brister som får straffrättsliga konsekvenser. Remissyttrandet bifogas. Bristerna kvarstår och inga åtgärder synes ha vidtagits trots att stödet föreslås förlängas och att lagändringar nu genomförs.

Det bör också understrykas att ur ett brottsbekämpande perspektiv skiljer sig de olika stödformer åt. Några skäl till eller analys av varför sättet att beivra missbruk av stöd vid korttidsarbete ska skilja sig så betydande åt från omställningsstöd har inte, såvitt känt, presenterats. När stöd vid korttidsarbete nu förlängs ytterligare sju månader, och risken för missbruk av stödet därför ökar ytterligare, är det oklart varför dessa åtskillnader upprätthålls.

Att ett tidigare beslut om återkrav av stöd för korttidsarbete hindrar ytterligare stöd är en adekvat ordning. Ett krav vid en ny ansökan om stöd vid korttidsarbete

bör rimligtvis vara att en arbetsgivare fullgjort vad som ankommer på denne med anledning av en tidigare ansökning om sådant stöd. De situationer som, enligt 10 § lagen om stöd vid korttidsarbete, innebär att preliminärt stöd inte får lämnas bör därför omfatta även den att en arbetsgivare underlåtit göra sådan anmälan om avstämning som enligt 29 § ska ha gjorts avseende tidigare ansökningar om samma stöd.

Åklagarmyndigheten vill också peka på den risk som finns med att låta stödet omfatta arbetstagare som tillhör arbetsgivarens familj. Som påpekats ovan finns betydande problem att utreda aktuell brottslighet. Att utreda brott där stödet gått till arbetsgivarens familj möter ännu större svårigheter. Det kan t.ex. illustreras av att det vid utredning av nu aktuella brott föreligger ett beslagsförbud för skriftliga handlingar mellan närstående i 27 kap. 2 § rättegångsbalken.

Detta yttrande har beslutats av överåklagaren Lennart Guné efter föredragning av kammaråklagaren Johan Lengholm. I den slutliga handläggningen av ärendet har också överåklagaren Astrid Eklund deltagit.

På Åklagarmyndighetens vägnar

Lennart Guné
Chef för Utvecklingscentrum

Kopia till

Kommunikationsavdelningen
Rättsavdelningen
Biblioteket
Paula Ljunggren, chefssekreterare